

Λαμπρή παρουσίαση στη Θεσσαλονίκη της έκδοσης “Γέρων Ιωσήφ Βατοπαιδινός”! (Στέλιος Κούκος)

/ [Πεμπτούσια](#)

Σε μια λαμπρή μυσταγωγία λόγου, ύμνων, μελωδιών, ποίησης, φωτογραφίας και ντοκιμαντέρ, της οσιακής ζωής του εκ Κύπρου, μακαριστού ενάρετου και χαρισματούχου Γέροντα Ιωσήφ Βατοπαιδινού (1921-2009) εξελίχθηκε η παρουσίαση του βιβλίου “Γέρων Ιωσήφ Βατοπαιδινός, 1.7.1921 - 1.7.2009”. Το βιβλίο έγραψε το πνευματικό τέκνο του Γέροντα Ιωσήφ, Καθηγούμενος της Ιεράς Μεγίστης Μονής Βατοπαιδίου, Γέρων Εφραίμ.

Η εκδήλωση πραγματοποιήθηκε χθες, Δευτέρα 4 Ιουνίου, το βράδυ, στην κατάμεστη αίθουσα του Συνεδριακού Κέντρου “Ιωάννης Βελλίδης” της Θεσσαλονίκης.

Ήταν μια εκδήλωση που ξεχειλίζει η αγάπη, η συγκίνηση αλλά και η ευγνωμοσύνη προς το πρόσωπο του σεπτού Γέροντα Ιωσήφ, πνευματικού εκγόνου μιας άλλης ξεχωριστής οσιακής αγιορειτικής φυσιογνωμίας, του Γέροντα Ιωσήφ του Ησυχαστή (1898 - 1959).

Ο Γέροντας Ιωσήφ ο Ησυχαστής σημάδεψε όσο κανένας άλλος την εξέλιξη του αγιορειτικού, αλλά και του ευρύτερου μοναχισμού, και ένα πλήθος πνευματικών τέκνων και απογόνων του επάνδρωσαν μοναστήρια του Άθωνα και μονές σε άλλα μέρη της Ελλάδας και της Κύπρου, ανδρικά και γυναικεία.

Στην εκδήλωση παρευρέθηκαν οι Σεβασμιώτατοι Μητροπολίτες Θεσσαλονίκης κ. Άνθιμος, Βρυούλων κ. Παντελεήμων, Βεροίας κ. Παντελεήμων, Δρυινουπόλεως κ. Ανδρέας, Δημητριάδος κ. Ιγνάτιος, Ξάνθης κ. Παντελεήμων, Ιωαννίνων κ. Μάξιμος, Κίτρους κ. Γεώργιος, Γρεβενών κ. Δαβίδ, Ιερισσού κ. Θεόκλητος, Άρτης κ. Καλλίνικος, Καλαμαριάς κ. Ιουστίνος, και οι Θεοφιλέστατοι Επίσκοποι Αρούσης κ. Αγαθόνικος και Αμορίου κ. Νικηφόρος. Εκπροσώπους έστειλαν οι Μητροπολίτες Λαγκαδά κ. Ιωάννης και Μαρωνείας και Κομοτηνής κ. Παντελεήμων. Παρευρέθηκαν επίσης οι ηγούμενοι των Ιερών Μονών του Αγίου Όρους Σίμωνος Πέτρας, Αρχιμ. Ελισαίος, Αγ. Διονυσίου Αρχιμ. Πέτρος, ο Γέρον Νικόδημος Αγιοπαυλίτης, ο Ηγούμενος της Ιεράς Μονής Οσίου Αρσενίου του Καππαδόκου

Αρχιμ. Θεόκλητος, η Γερόντισσα Χριστοδούλης της Ιεράς Μονής Αγίων Πάντων Βεροίας, η Γερόντισσα Ανυσία της Ιεράς Μονής Αναλήψεως των Σερρών, ο Γέρων Τιμόθεος της Ιεράς Μονής Αγίου Ιωάννου του Ρώσου, πολλοί άλλοι κληρικοί, μοναχοί και μοναχές κ.άλ.

Στην εκδήλωση παρευρέθηκαν επίσης η επικεφαλής του υπουργείου Μακεδονίας-Θράκης υφυπουργός Εσωτερικών, Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά, εκπρόσωποι άλλων πολιτικών αρχών, καθηγητές πανεπιστημίου και πολύς κόσμος που όπως αναφέραμε πιο πάνω γέμισε την μεγάλη αίθουσα.

Ένας αυθεντικός αγιορείτης

Την παρουσίαση της εκδήλωσης έκανε ο διευθυντής σύνταξης της ιστοσελίδας "Πεμπτούσια", επίκουρος καθηγητής της Α.Ε.Α.Θ. κ. Νίκος Κόϊος ο οποίος μεταξύ άλλων ανέφερε τα εξής:

“Κάθε βιβλίο αποτελεί πρόσκληση σε ένα ταξίδι. Ένα βιβλίο που καταγράφει την πορεία μίας προσωπικότητας της πολυτάραχης εποχής μας στην ζωή του Πνεύματος, μας προσκαλεί να ανεβούμε στο πλοίο που θα μας οδηγήσει σε ένα ταξίδι πολυκύμαντο. Γιατί τέτοια είναι η ζωή των ανθρώπων που ερωτεύτηκαν την κατά Χριστόν τελειότητα και έταξαν όλες τους τις δυνάμεις στην εν Αγίω Πνεύματι απόκτησή της.

Ο Γέρων Ιωσήφ, αν και ξεκίνησε την μοναστική του ζωή στην Κύπρο, έζησε τα περισσότερά του έτη στο Άγιον Όρος όπου και παρέδωσε το πνεύμα του στον Κύριο το 2009. Πέρασε στις συνειδήσεις των αθωνιτών πατέρων και των φιλαθωνιτών λαϊκών ως ένας αυθεντικός φορέας της αγιορειτικής παραδόσεως”.

Στη συνέχεια, χορός ιεροψαλτών υπό την διεύθυνση του Πρωτοψάλτη κ. Ιωάννη Χασανίδη, τον οποίο ο παρουσιαστής της εκδήλωσης απεκάλεσε ως γνήσιο εκφραστή της αγιορειτικής ψαλτικής, απέδωσε ύμνους σε αγιορειτικό ύφος.

Ακολούθως απηύθυναν χαιρετισμό στην εκδήλωση ο οικείος Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κ. Άνθιμος και η υφυπουργός κ. Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά που υπογράμμισαν τη σημασία και την προσφορά του Γέροντα Ιωσήφ στον αθωνικό μοναχισμό αλλά και την Ελλάδα.

Ο Καθηγούμενος της Ιεράς Μονής Σίμωνος Πέτρας, Γέροντας Ελισαίος αναφέρθηκε στην πνευματική σχέση και σύνδεσμο του Γέροντα Αιμιλιανού Σιμωνοπετρίτη με τον Γέροντα Ιωσήφ Βατοπαιδινό, τον θαυμασμό του προς τον Γέροντα Ιωσήφ τον Ησυχαστή. Όπως έλεγε χαρακτηριστικά ο Γέροντα Αιμιλιανός για τη συνοδεία του Γέροντα Ιωσήφ του Ησυχαστή, τους ζήλευε για την άσκηση της υπακοής, της νοεράς εργασίας και για τον υπέρμετρο κόπο τους.

Ο π. Ελισσαίος υπογράμμισε την αγάπη και την ενθάρρυνση που έλαβε ο ίδιος από τον Γέροντα Ιωσήφ τον Βατοπαιδινό κατά τα πρώτα βήματα του αγιορείτικου βίου του και τόνισε πως ο Γέροντας ήταν: πρακτικός και ασκητικός, ήξερε να οργανώσει από ένα κελλί μέχρι μία σκήτη και ένα μοναστήρι, είχε διοικητικό χάρισμα αφού γνώριζε ποιο ήταν το πρώτο και ποιο το δεύτερο, είχε πνευματική θεωρία, είχε υψηλό φρόνημα για την πνευματική ζωή, ήταν αυθεντικός και όχι αυταρχικός και πως ήταν καυσοκαλύβης, αφού όπως όλοι οι άγιοι, ότι δεν ήταν καλογερικό το εγκατέλειπε.

Δεν παρέλειψε να αναφέρει την θερμή του προσευχή και την έγνοια του για τους πιστούς, τα μοναστήρια και την πατρίδα, ενώ όπως είπε οι πατέρες της Ιεράς Μονής Βατοπαιδίου συνεχίζουν μέχρι σήμερα τα ποικίλα έργα φιλανθρωπίας και προσφοράς ως υπακοή στον Γέροντα τους.

Παρουσίαση της έκδοσης από τον π. Χρυσόστομο Παπαδάκη

Ο Αρχιμανδρίτης του Οικουμενικού Θρόνου και Ιεροκήρυκας της Ιεράς Μητροπόλεως Βεροίας, π. Χρυσόστομος Παπαδάκης, ο οποίος έκανε διεξοδική και σε βάθος παρουσίαση και ανάλυση του τόμου, και βέβαια της οσιακής ζωής του μακαριστού Γέροντα Ιωσήφ του Βατοπαιδινού, στην αρχή της ομιλίας του ανέφερε

τα εξής:

“Την 1η Ιουλίου συμπληρώνονται εννέα χρόνια από την οσιακή κοίμηση του Γέροντός μας Ιωσήφ του Βατοπαιδινού. Η τα πάντα διοικούσα θεία πρόνοια, σημάδεψε και με αυτόν τον τρόπο την αναχώρησή του για τον ουρανό, καλώντας τον δηλαδή την ημέρα ακριβώς που είχε γεννηθεί, το 1921, ημέρα της μνήμης των Αγίων Αναργύρων.

Ο μακάριος, ‘εύρεμισθόν των καμάτων του’ κατά τον υμνωδό, γι αυτό και ευχή της παρρησίας του είναι παραπάνω από χειροπιαστή, τόσο στη Μονή του, όσο και στη ζωή των πνευματικών του παιδιών.

Χρέος ιερό ήταν η συγγραφή ενός βιβλίου, το οποίο θα πληροφορούσε υπεύθυνα για την πολυκύμαντη ζωή του και θα προερχόταν από έγκυρη γραφίδα.

Δεν υπήρξε σπουδή. Ο χρόνος μέχρι να ‘έλθη το πλήρωμά του’ για την έκδοση, λειτούργησε ευεργετικά σε όλες τις φάσεις της συγγραφής. Όλες οι πηγές, γραπτές και προφορικές, είναι αξιόπιστες. Τίποτε το αμάρτυρο ή ανακριβές δεν υπάρχει. Ό,τι εγράφη, εγράφη με ένθεο φόβο και γνώμονα την αλήθεια.

Το από πάσης, λοιπόν, επόψεως άρτιο τής εκδόσεως, είναι καρπός ευλογημένου μόχθου του αγίου Καθηγουμένου της Ι.Μ. Μονής του Βατοπαιδίου, Πανοσιολογιωτάτου Αρχιμανδρίτου π. Εφραίμ.

Μόχθου παράλληλου προς τον μόχθο, λόγω της πολυευθύνου ιδιότητός του σε Μονή μεγίστη στο όνομα και στην πραγματικότητα, καθώς και παράλληλου προς τούς κόπους εκτός Αγίου Όρους, λόγω της ιεραποστολικής και φιλανθρωπικής του δραστηριότητας”.

Σύντομα θα δημοσιευθεί στην “Πεμπτουσία” ολόκληρη η ομιλία του π. Χρυσοστόμου Παπαδάκη.

Μια υική υποχρέωση προς τον Γέροντα μας!

Τελευταίος ομιλητής της εκδήλωσης ήταν ο ίδιος ο συγγραφέας του βιβλίου Αρχ. Εφραίμ, Καθηγούμενος της Ιεράς Μεγίστης Μονής Βατοπαιδίου.

Ήταν μια απαίτηση, ανέφερε ο Γέρον Εφραίμ, του λαού του Θεού που γνώριζε τον Γέροντα Ιωσήφ, να πραγματοποιηθεί και στη Θεσσαλονίκη η παρουσίαση της βιογραφίας του. Και όπως τόνισε, εμείς δεν κάνουμε τίποτε άλλο από μια υική υποχρέωση προς τον Γέροντα μας!

Και άλλωστε, όπως συμπλήρωσε, τους λόγους των πατέρων τους είθισται να τους μεταφέρουν τα πνευματικά τους τέκνα. Στη συνέχεια αναφέρθηκε στις ευσεβείς πνευματικές καταβολές του Γέροντα Ιωσήφ από την οικογένειά του και την αγράμματη θεία του, Δέσποινα, που έκανε θαύματα.

Περιέγραψε επίσης το θαυμαστό σημείο της παρουσίας του Χριστού που έζησε ο δεκαπενταετής Σωκράτης, (το βαπτιστικό όνομα του Γέροντα Ιωσήφ), όταν μετά από παρακολούθηση μιας κινηματογραφικής ταινίας για την Μικρασιατική Καταστροφή και τους αλληλοσκοτωμούς που είδε, ένωσε μια ιδιαίτερη δυσθυμία και πεσιμιστική διάθεση. Και τότε στο περίλυπο και προβληματισμένο παιδί εμφανίστηκε ο ίδιος ο Χριστός και του είπε: Σωκράτη, τον άνθρωπο τον έπλασα αθάνατο!

Ήταν η εποχή που ο νεαρός Σωκράτης ετοιμαζόταν να πάει στα αδελφιά του στην Αμερική για να σπουδάσει ηθοποιός στο Χόλιγουντ. Μετά όμως από αυτή τη θεοσημεία το εγκατέλειψε και δόθηκε στην προσευχή, στην αγάπη της φύσης, το ψάρεμα. Και μάλιστα χωρίς να έχει δει ποτέ μοναχό στη ζωή του, ήθελε και ο ίδιος να γίνει μοναχός. Έτσι, εξαφανίστηκε από το σπίτι του και άρχισε η πορεία του για να περιβληθεί το μοναχικό σχήμα. (Καθ' όλο το διάστημα που απουσίαζε από το σπίτι του και μέχρι την εύρεσή του, μετά από εννέα μήνες, οι γονείς του του έκαναν μνημόσυνα).

Τελικά κατέληξε στην Ιερά Μονή Σταυροβουνίου η οποία διαθέτει μέρος του Τιμίου Σταυρού, το οποίο αφιέρωσε η ίδια η βασιλομήτωρ Αγία Ελένη όταν επέστρεψε από τα Ιεροσόλυμα. Όταν ο Σωκράτης προσκύνησε τον Σταυρό, ένα φως, μια φωτιά μπήκε μέσα στην καρδιά και άρχισε να κλαίει απαρηγόρητα. Και τότε, όπως έλεγε στα πνευματικά του τέκνα, ενεκρώθησαν όλα μέσα μου. Από εκείνη τη στιγμή έγινα μοναχός!

Αργότερα ανεχώρησε για το Άγιον Όρος όπου φρόντισε να βρει ικανό πνευματικό δάσκαλο της νοεράς προσευχής. Έτσι ο Γέρων Ιωσήφ ο Ησυχαστής κατόπιν πνευματικής πληροφορίας τον δέχτηκε ως υποτακτικό του, χαρίζοντάς του και το όνομά του στην κουρά του ως μεγαλόσχημος.

Έτσι άρχισε η επίπονος, αλλά καρποφόρος μοναχική ζωή του Γέροντα Ιωσήφ, από την οποία δεν έλειψαν ούτε τα μαρτύρια, ούτε και οι συκοφαντίες. Όλα τα αντιμετώπισε με πνευματικό τρόπο και με θερμή προσευχή.

Παρ' όλα αυτά ο ίδιος πάντα ζητούσε από άλλους πατέρες όπως ο Γέροντας Εφραίμ ο Κατουνακιώτης και ο Άγιος Παΐσιος πνευματικές συμβουλές και πληροφορίες για τις μεγάλες αποφάσεις που έπρεπε να λάβει: Την επιστροφή του στην Κύπρο, τον γυρισμό στο Άγιον Όρος, την εγκατάσταση της συνοδείας του στη Μονή Βατοπαιδίου.

Ως προς το τελευταίο, σημαντική ήταν η πληροφορία που μετέδωσε στον Γέροντα Ιωσήφ, η μακαριστή μοναχή Μαρία, γνωστή ως Ψηλή, ότι ο Άγιος Πορφύριος ο Καυσοκαλυβίτης αρκετά χρόνια πιο πριν της είχε πει ότι ο Γέρων Ιωσήφ θα είναι ο μελλοντικός αναμορφωτής της Μονής Βατοπαιδίου!

«Εις τον αείμνηστον Γέροντα ημών Ιωσήφ...»

Η λαμπρή αυτή πνευματική σύναξη προς τιμή της οσιακής αυτής μορφής του αγιορειτικού μοναχισμού συνεχίστηκε με την παρουσίαση ντοκιμαντέρ για την ζωή του Γέροντα Ιωσήφ που ο κόσμος παρακολούθησε με ιδιαίτερο ενδιαφέρον και κατάνυξη και έκλεισε με το μελοποιημένο ποίημα με τίτλο: «Εις τον αείμνηστον Γέροντα ημών Ιωσήφ μοναχόν Βατοπαιδινόν». Μία προσφορά αγάπης των παιδιών προς τον πατέρα, αφού οι σίχοι και η μελοποίησή του έγιναν από τους Βατοπαιδινούς Πατέρες.